

ЧРЕЗ
ОКРЪЖЕН СЪД-ПЛЕВЕН
ДО
ВЪРХОВЕН КАСАЦИОНЕН СЪД
Р.БЪЛГАРИЯ
СОФИЯ

КАСАЦИОННА ЖАЛБА

От

ИВАЙЛО МИЛЧЕВ БИРОВСКИ и
ЖУЛИЕТА СТАМЕНОВА БИРОВСКА

С.Гривица,Плевенска обл. ,ул.“Бачо Киро“ 2

Чрез:

Адвокат Валя Петкова –пълномощник,

Кантора и съдебен адрес в гр.Плевен , ул.“Ресен“ 8 А

Срещу:

Решение № 343 ОТ 26.07.2019 година , постановено по В.гр.д. 330/2019 година на Плевенски Окръжен съд

УВАЖАЕМИ ВЪРХОВНИ КАСАЦИОННИ СЪДИИ ,

Не сме доволни от постановеното решение по в.гр.д.330/2019 година ,с което е потвърдено решение № 297 от 18.02.2019 година на Плевенски Районен съд по гр.д.1718/2018 година,като правилно и законосъобразно,поради което го обжалваме пред Вас в предвидения от закона срок, като порочно-неправилно и необосновано,постановено при неправилно приложение на материалния закон ,съществено нарушение на съдопроизводствените правила и необоснованост-касационни основания по чл. 281,т.3 от ГПК.Поради това молим да допуснете касационно

обжалване, като приемете че съдът във въззивното си решение се е произнесъл по материалноправен и процесуалноправен въпрос от значение за точното прилагане на закона и за развитието на правото, както и че решението е очевидно неправилно.

Моля, да отмените изцяло въззивното решение и на негово място постановите друго по същество, с което отхвърлите изцяло исковата претенция като недоказана и неоснователна, ведно с произтичащите от това законни последици.

Молим, да присъдите направените разноси на доверителите ми в производството пред всички инстанции.

С обжалваното решение, Плевенски Окръжен съд е отхвърлил жалбата на доверителите ми, като неоснователна, което не се основава на обсъждане на доказателствата по делото поотделно и в тяхната съвкупност.

За да постанови решението си Окръжния съд неправилно е приел, че е налице липса на нотариална заверка на съдържание на пълномощното от 12.02.2013 година от Йорданка Дикова Найденова към Станимир Георгиев Кожухаров, което е довело до нищожност на упълномощаването поради липса на форма за действителност и е нарушение по чл. 37 от ЗЗД.

Съдът приема, че са задължителни изискванията на Наредба № 32 от 29.01.1997 година за служебните архиви на Нотариусите и за Кметствата и Общините, където се извършват такива нотариални заверки.

Съдът необосновано и в противоречие със закона е приел, че Наредба № 32 от 29.01.1997 година, издадена от Министъра на правосъдието е въвела единен държавен стандарт относно два вида книги, които следва да се водят от лицата по чл. 83 от ЗННД. Видно от чл. 1 от наредбата изрично са посочени Нотариусите, като адресати на същата. Никъде в мотивите на съда не е отразено, че по аналогия тази наредба следва да се прилага и за Кметствата и Общините, където се извършват такива нотариални удостоверявания.

Цитираната Наредба № 32 е подзаконов нормативен акт, издаден от Министъра на правосъдието, в който се възвеждат изисквания за водените от нотариусите книги и образци, която е неприложима за извършващите нотариална дейност в Общини и Кметства.

Идеята на духа и закона, визирани в чл. 590 от ГПК, е че със заверката върху пълномощното Нотариусът или изпълняващия нотариална дейност удостоверява, че тези лица са се явили пред него на посочената дата и са подписали пълномощното със съответното съдържание. Ако изобщо липсва вписване в регистъра на пълномощното, ще е налице нищожност на

нотариалното действие. В казуса такава книга е налице и на посочената дата е отбелязано, че е налице заверка на пълномощно и декларации на наследодателката Йорданка Дикова Найденова.

Пълномощното като документ в частта, в която е обективизирано изявлението на автора-упълномощител представлява частен писмен документ, че положения подпис е на лицето. Нотариалната заверка на подписа върху частен документ, извършена от Кмета на с.Горицвет е вид нотариално удостоверяване съобразно чл. 569 т.2 предл. 4 от ГПК. Не е нарушена разпоредбата на чл. 574 ал.4 от ГПК, т.е. упълномощителката се е явила лично пред Кмета на с.Горицвет, който преди да извърши заверката се е запознал със самоличността и дееспособността на упълномощителката. С тази нотариална заверка Кмета удостоверява, че положения подпис, след думата „упълномощител“ е на лицето, което е подписало пълномощното пред него. Удостоверяването на подписа се извършва с надпис върху документа, който съгласно чл. 590 ал.1 от ГПК е налице.

Налице е и печат на Кметството с необходимите реквизити. От приложеното по делото пълномощно ясно и недвусмислено е изразена волята на упълномощителката, че упълномощава ответникът Станимир Георгиев Кожухаров да извърши разпореждане със собствените ѝ недвижими имоти. Кметът е заверил и Декларация по чл. 264 от ДОПК от името на Найденова.

Неотразяването в Регистъра на заверката на съдържанието и неприключването на Регистърната книга за деня не е съществен елемент от формата на упълномощаването и съответното нотариално удостоверяване. Формата е гаранция за истинност на изявление, но не може да бъде приоритет за нищожност на съдържание и подпис – ясно и недвусмислено изразени за извършване на прехвърлителна сделка и валидност. Основен принцип в българското право е „да не се вреди никому“ – няма увреждане на страна при сделка, както и на починалата упълномощителка, чиито наследници се явяват ищците.

Видно от завереното извлечение от Регистъра на Кметството е, че се води хронологично, като практиката е била да не се приключва всеки ден с подпис и печат с подпис и печат на кмета на кметството.

При удостоверяване на съдържание и подпис на частен документ, какъвто се явява пълномощното е направена бележка в специален регистър за тези удостоверявания. След удостоверяването частният документ се е върнал на лицето, което го е представило - видно от приложения регистър на с.Горицвет за 2013 година е отразено законосъобразно – заверка на дата 12.02.2013 година – заверка на подпис, и на съдържание, както и на

декларации по образец.Видно от самото пълномощно на гърба е посочено,че на 12.02.2013 година Иван Станчев Димитров ,в качеството си на Кмет на с.Горицвет , общ. Лозница е удостоверил съдържанието на документа в пълномощното ,представено от Йорданка Дикова Найденова и съответно го е посочил като рег. № 2-а том I акт № 2 И Е ИЗПЪЛНИЛ ИЗИСКВАНЕТО ЗА ЕДНОВРЕМЕННОСТ НА ЗАВЕРКА НА ПОДПИС И СЪДЪРЖАНИЕ , СЪГЛАСНО РАЗПОРЕДБАТА НА ЧЛ. 37 ОТ ЗЗД.БЕЗ ЗНАЧЕНИЕ Е ОБОЗНАЧЕНИЕТО НА НОМЕРАЦИЯТА. ДАЖЕ ПОСОЧЕНАТА НОМЕРАЦИЯ 2 и 2 а Е ПРАВИЛНА ЗАЩОТО СМЯТАМ ,ЧЕ ЕДИН ПОСЛЕДВАЩ НОМЕР НАРУШАВА ИЗИСКВАНЕТО ЗА ЕДНОВРЕМЕННОСТ.КМЕТЪТ Е УДОСТОВЕРИЛ ЗАВЕРКАТА НА СЪДЪРЖАНИЕТО, КАТО ГО Е ИЗПИСАЛ САМОРЪЧНО /никъде няма изискване щемпъла да е под формата на печатно изображение/И СЛЕД ТОВА Е ПОСТАВИЛ ЗАДЪЛЖИТЕЛНИЯ КРЪГЪЛ ПЕЧАТ НА КМЕТСТВОТО , КОЙТО Е ЗАСТЪПИЛ ЧАСТ ОТ ТЕКСТА И СЕ Е ПОДПИСАЛ ВЪРХУ ПЕЧАТА.Пропускът да бъде записана заверката в Регистъра е деловоден технически пропуск.Обратното би било грешно ,в смисъл дори и да има отразяване в регистъра , ако не е положено отбелязване на заверка на съдържание върху самото пълномощно.

Изисканата Регистърна Книга за нотариални удостоверявания от Кметство с.Горицвет е представена ,като е озаглавена Нотариална книга на Кметство Горицвет. Съгласно чл. 590 ал. 4 от ГПК при удостоверяване съдържанието на документ от молителя трябва да бъдат представени два или повече еднообразни екземпляра от документа. След удостоверяването на подписа и съдържанието единия екземпляр се подрежда в специална книга.Такава специална книга с един екземпляр от пълномощното не е изисквана от съда ,нито има направено такова доказателствено искане от ищеца.Както Районен и Окръжен съд Плевен приемат,че липсва нотариална заверка на съдържанието на пълномощното ,което е довело до нищожност на упълномощаването,поради липса на форма за действителност и от там за недействителност на сделките поради липса на представителна власт .Невписването в представената регистърна книга на Кметство Горицвет ,че е удостоверен подпис и съдържание не води непременно до нищожност поради липса на форма,след като върху самия частен писмен документ–пълномощно са отразени със съответните подпис,печат и щемпъли,че се удостоверява нотариално заверки на подпис и съдържание.Това е технически пропуск,който не опорочава формата на упълномощаването като едностранна сделка .

Съгласно чл. 576 от ГПК нотариалното действие е нищожно ,когато Нотариусът не е имал право да го извърши ,както и когато при неговото

извършване са били нарушени разпоредбите на чл. 578 ал. 4 ,579,580 т.1,3,4 и 6,582,583 и чл.589 ал.2 от ГПК.

Ето защо Ви моля да приемете ,че решението е очевидно неправилно и в нарушение на закона , тъй като хипотезите на чл. 590 ал.2 ,3,4 не са посочени в разпоредбата на чл. 576 от ГПК.

Налице е доказателство,че подписът е на упълномощителката ,както и че същата е била дееспособна към този момент и по никакъв друг начин от събраните по делото доказателства не е опровергана истинността на официалното удостоверяване на частния писмен документ.Ето защо извършеното нотариално отразяване не е нищожно, поради което иска по чл. 574 ал.1 във вр. с чл. 26 ал.1 пр.1 от ЗЗД ,БИ следвало да бъде отхвърлен .

От представеното пълномощно по делото се установява,че са налице два печата.Първият в който е отразено,че се заверява подписа на упълномощителката –правогълен и втория е кръгъл печат,удостоверяващ заверка на съдържанието, положен върху текста изписан от Кмета за заверката на съдържанието.

Така представеното пълномощно е валидно и действително . Било е проверено от Нотариус Иван Иванов , който правилно и законосъобразно е изповядал сделка за покупко-продажба обективирана в Н.А. № 66 нот. Дело № 58/2013 год. , както и изповядал сделка за покупко-продажба обективирана в Н.А. № 69 нот. дело 61/2013 год.

Съдът правилно е приел ,че последващия договор за покупко-продажба , с който доверителите ми са придобили имотите е породил своето облигационно действие,като доверителите ми са добросъвестни владелци по смисъла на чл. 70 ал.1 от ЗС.

Неправилно съдът е приел,че към датата на придобиване на имотите доверителите не са доказали ,че праводателят Райна Толева не е собственик на имотите.

Неправилно е прието от съда,че доказателствената тежест относно знанието или незнанието за собствеността на недвижимите имоти лежи върху доверителите ми,а не върху ищците.

В заключение съдът не е обосновал решението си на установеното от фактическа страна по делото въз основа на писмените доказателства .

По изложените съображения още веднъж Ви молим да отмените обжалваното решение като неправилно и необосновано на доказателствата по делото и закона и да постановите решение, с което отхвърлите

предявения иск като неоснователен и недоказан, като присъдите на доверителите ми направените разносики пред двете инстанции.

Приложение: Препис от жалбата за страните ; Основания за допускане на касационно обжалване; Адвокатско пълномощно.

С УВАЖЕНИЕ:

A handwritten signature in black ink, consisting of several stylized, overlapping loops and lines, positioned to the right of the text 'С УВАЖЕНИЕ:'.

ЧРЕЗ

ОКРЪЖЕН СЪД-ПЛЕВЕН

ДО

ВЪРХОВЕН КАСАЦИОНЕН СЪД

Р.БЪЛГАРИЯ

СОФИЯ

ИЗЛОЖЕНИЕ НА

КАСАЦИОННИ ОСНОВАНИЯ

По чл. 280 ал.1 т.3 и чл. 280 ал.2 последно изречение от
ГПК

От

ИВАЙЛО МИЛЧЕВ БИРОВСКИ и

ЖУЛИЕТА СТАМЕНОВА БИРОВСКА

С.Гривица,Плевенска обл. ,ул.“Бачо Киро“ 2

Чрез:

Адвокат Валя Петкова –пълномощник,

Кантора и съдебен адрес в гр.Плевен , ул.“Ресен“ 8 А

Срещу:

Решение № 343 ОТ 26.07.2019 година , постановено по В.гр.д. 330/2019
година на Плевенски Окръжен съд

УВАЖАЕМИ ВЪРХОВНИ КАСАЦИОННИ СЪДИИ,

Представяме настоящото изложение за обосноваване допустимостта на
касационното обжалване и Ви молим да допуснете касационна проверка
на атакуваното решение.

Налице са предпоставките на чл. 280 ал.1 т.3 от ГПК,тъй като съдът се е
произнесъл по редица материално правни и процесуално правни

въпроси от значение за изхода на конкретния спор , ОТ ЗНАЧЕНИЕ ЗА ТОЧНОТО ПРИЛАГАНЕ НА ЗАКОНА И ЗА РАЗВИТИЕ НА ПРАВОТО.

Решението е постановено и при „очевидна неправилност“ по чл. 280, ал. 2 ГПК, включваща всички пороци на решението, обуславящи неговата неправилност.

Неправилни са въззивните решения, когато са засегнати от порок, който може да бъде подведен под някое от трите основания за касационно обжалване, формулирани в чл. 281, т. 3 ГПК – „нарушение на материалния закон, съществено нарушение на съдопроизводствените правила или необоснованост“.

Въпросите от значение за изхода на конкретния спор ,свързан с предмета на делото ,които касаят обществения интерес , както и частния такъв относно нищожност на нотариални удостоверявания във връзка с правила за водене на регистри са:

1.Налице ли е нищожност на формата при липса на отразяване в регистърна книга на Кметство с.Горицвет ,че се заверява подпис и съдържание на пълномощно,описано под № 2 от 12.02.2013 година от Йорданка Дикова Найденова ?Налице ли е технически пропуск и отразява ли се той на нищожността на формата за действителност при положение,че върху самото пълномощно са поставени съответните подпис,печат и щемпъли,че се удостоверява нотариални заверки на подпис и съдържание и същото съдържа необходимите реквизити?

2.Задължително ли е и прилага ли се по аналогия Наредба 32 от 29.01.1997 година за Служебните архиви на Нотариусите , издадена от Министъра на Правосъдието и въвежда ли се задължителен единен държавен стандарт,относно два вида книги , които следва да с е водят от лицата по чл. 83 ЗННД – без да са нотариуси /Книги за нотариалните удостоверявания и специална книга ,в която се подреждат документите със заверено съдържание/?

Липсата на Специална книга , в която да се подреждат документите отразява ли се на формата на упълномощаването, след като върху самия частен писмен документ са положени съответните подпис,печат и щемпъли и саморъчно изписан текст с надписи от Кмета за удостоверяване на подпис и съдържание едновременно?

Налице е и **ОЧЕВИДНА НЕПРАВИЛНОСТ** на решението на съда, изразяваща се в следното:

Наличието на валидно упълномощаване и липса на предпоставките на чл. 576 от ГПК е довело до неправилния извод на съда ,че е налице нищожност поради липса на форма на нотариалното удостоверяване на съдържанието на частния писмен документ.Законът урежда изчерпателно хипотезите на недействителност на нотариалните удостоверявания и нормите не могат да се тълкуват разширително .Систематичното място на разпоредбата на чл. 590 ал.2 и 4 от ГПК е в раздел II-ри – особени правила в нотариалните производства на ГПК ,докато в разпоредбата на чл. 576 от ГПК е в раздел „Общи правила,“ и касае кои конкретно нотариални удостоверения са нищожни. Неспазването на Правилата и техническите пропуски в същите не водят до нищожност на нотариалните удостоверявания , включително и поради липсата на форма.

Съдът не е съобразил действителното съдържание на защитата на ответниците и събраните доказателства преценени поотделно и в тяхната съвкупност .Приложени са правни норми в смисъл различен от вложения.Освен това съдът би следвало да приложи императивната правна норма на чл. 576 от ГПК във връзка с възприетата в решението фактическа обстановка .Изводите на съда са необосновани , тъй като досежно недействителността на формата на частния писмен документ в разрез с правилата на формалната логика и принципа за сигурност в търговски оборот ,включително при изповядване на сделки с недвижими имоти.След като веднъж Нотариус е приел ,че пълномощното представено пред него съдържа всички необходими реквизити и липсват пороци във формата и което пълномощно е послужило за изповядване на сделка ,то правата на участниците в сделката ,в случая на купувача са защитени .Основния принцип в нашето право е ,че договорите имат силата на закон за тези,които са ги сключили – чл. 20 а от ЗЗД.

Нищожни са договорите по чл. 26 ал.2 от ЗЗД ,когато липсва предписана от закона форма,която в случая е писмена с нотариална заверка на подпис и съдържание и отразена върху самия документ.Приемайки,че неотразяването в регистърната книга е съществен порок във формата , съдът е постановил едно очевидно неправилно решение.Необосновано съдът приема,че следва правилата ,за които твърди че са нарушени да бъдат съобразени с Наредба № 32 и ЗННД,без да посочва конкретни норми от тях .Съдът не коментира изобщо възраженията,че е спазено изискването на чл. 37 от ЗЗД ,като изрично няма позоване на чл. 590 ал.4 от ГПК.

С УВАЖЕНИЕ:

